

vare enige om her, at naar Ansøgningerne ere indgivte, opfører den kaldelsesberettigede paa en særskilt Liste Navnene paa dem, der ikke ere kvalificerede efter Loven. Samtlige Ansøgninger blive sendte til de indstillingsberettigede, altsaa Kommunerne, og de gøre saa deres Indstilling af 3 Personer. Optager de paa Indstillingslisten nogen af de Ansøgere, som findes paa den Liste, som er medsendt, altsaa nogen af de Ansøgere, der ikke ere kvalificerede, mister derved Indstillingsretten sin Kraft, og saa kan den kaldelsesberettigede kalde en af de kvalificerede Ansøgere uden Indstilling. Men holde de indstillingsberettigede sine Lovgivningens Regler efterrettelige og indstille kun 3 kvalificerede Personer, har den kaldelsesberettigede at kalde en af disse 3 Personer, der af dem som han finder mest kvalificeret. Det er Regler, om hvilke ogsaa den højtærede Kultusminister har indrømmet, at de ere tydelige, lette at forstaa, at der er Klarhed i dem. Naar man alene ser paa Folkeskolens Interesse, naar man ikke hænger sig i gamle Fortolkninger og Meninger om, hvorledes det nuværende burde udføres, men alene ser paa Skolens Interesse, saa tror jeg, at disse Regler ville være fuldt ud tilfredsstillende.

Hvad det 3dje Punkt angaar, den private Skole, skal jeg derom kun bemærke, at om Hovedpunktet var der egentlig opnaaet Enighed i Fællesudvalget, vi vare alle enige om den Sum, som skulde ydes til de private Skoler, nemlig 35.000 Kr. At der er Grund til at gaa til en Understøttelse til de private Skoler ved denne Lejlighed, det er jo udtalt her tidt og ofte, og det skal jeg ikke nærmere dvæle ved. Jeg skal kun ganske kort berøre den væsentligste Grund, i alt Fald for mig, og det er den, at her gaa vi jo til at udvide eller begunstige den offentlige Skoles Forhold, her gaa vi til at give en direkte betydelig Støtte til den offentlige Skole her i Landet. Den offentlige Skole er jo saaledes indrettet, at der i den gaar ikke alene fattige Folks Børn, men ogsaa mere velhavende Folks Børn, og Skatteyderne skulle da til den offentlige Skole ikke alene svare Penge til de fattige Børn, hvad de ere pligtige til ifølge Grundloven, men de skulle ogsaa svare til de mere velhavende Børn, og samtidig skulle de, hvis de selv ville have en Privatskole, betale fuldt ud for den. Det Forhold synes mig ikke at være ganske, som det bør være. Naar man nu yderligere lægger Penge til den offentlige Skole, bliver Forholdet fordæret, og derfor synes det mig, at det vil være Ret, at man samtidig giver en saadan Understøttelse til de private Skoler. Det er jo slet ikke nogen

stor Understøttelse, her er foreslaaet; det højeste, der bliver Tale om at betale fra Statskassens Side, er 6 Kr. for hvert skolegjørende Barn.

De Punkter, jeg her har nævnt, ere nogle af dem, der var mest Strid om sidst, vi havde Skoleloven for. Men i øvrigt skal jeg fremhæve, om en stor Part af Lovforslaget var der i Virkeligheden opnaaet Enighed i Fællesudvalget, og selv paa disse tre Punkter havde vi nærmet os hinanden saa betydeligt, at jeg dog vil tro, at man muligvis nok kan saa det høje Ting her oven over til at vedtage ogsaa disse Punkter. De Afdelinger af Lovforslaget, som vi fuldtud vare enige om, er det første Afsnit om Undervisningspligten og Mulktstraffen og alt, hvad dertil hører, og det andet Afsnit om Undervisningens Ordning og Omfang; det fjerde Afsnit om Lønningerne vare vi i Virkeligheden ogsaa enige om, og vi vare ogsaa enige om de væsentligste Bestemmelser i det femte Afsnit — kun om nogle mindre Bestemmelser angaaende Tilskuddets Ydelse til den private Skole var der endnu nogen Uoverensstemmelse. Lovforslaget er altsaa i Virkeligheden i det væsentlige, hvad de allerfleste Punkter og det meget betydelige Punkter angaar, affattet saaledes, at det fremtræder ganske, som Fællesudvalget var enigt om det. Det er da at haabe, at man med dette Lovforslag kan naa til en Enighed mellem begge Tingene om en Reform af Folkeskolen, og det er mit Haab, at man fra alle Sider her i dette Ting vil samle sig om dette Lovforslag. Det er klart, at vi, som paa Bentes Begne her i Tinget forelægge Lovforslaget, have vort Parti med os i saa Henseende. Men ogsaa andre Partier have i Virkeligheden vist sig som Venner af Lovforslaget, have virkelig ønsket at saa det ført igennem — det har jo tydelig nok vist sig dels sidste Vinter og dels siden den Tid. Jeg nævner et Parti som Socialdemokratiet. Det er jo sikkert, at dette Lovforslag ikke indeholder den ideale Ordning af Skoleforholdene, som dette Parti ønsker sig, men alligevel viste det sig under Arbejdet sidste Vinter og under Arbejdet i Fællesudvalget, at Socialdemokraterne sluttede sig til dette Forslag her, idet de resigerede paa de Punkter, de kunde have ønsket noget anderledes. Da vi stode her ved Samlingens Slutning sidste Vinter, blev det, som jeg før har nævnt udtalt fra samtlige Partier, at man ønskede et saadant Lovforslag gennemført, og at man ønskede Sagen tagen op igen. I Sommerens Løb har Højre paa sit Program optaget Skolelovsforslaget og har udtalt, at det ønsker en Skolelov gen-